

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Malis bonam, bonis malam contingere sepulturam, vt in hac vita non dignoscantur, quia in judicio extremo dignoscentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Matth. 22, 12.

scribuntur, ut quantò difficiiliùs, tantò turpiùs erantur. Si miles sunt isti viro, quem Rex vidit, non vestitum ueste nuptiali cui dixit: *Amice, quomodo huc intrasti, non habens uestem nuptialem?* de quo præcepit ministri: *Ligatis manibus & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus & stridor dentium.* Quod etsi corpori non fiat, certè animæ fit, quæ etiam hoc titulo profundiùs descendet in infernum: quia ossibus suis cinerique sollicita fuit, ut honorifice in sepulchro quiescerent, & non curauit, ut ipsa quoque in cælo quiesceret gloriosè. Alia res sceptrū, alia plectrum: aliud curandum fuit: terram coluerunt, cælum neglexerunt. Hoc merentur, qui, ut ancillæ placeant, dominam non curant.

VII.

Psal. 108, 29.

Super hæc omnia etsi subinde, ad reliquorum terrorem, quidam manifesti peccatores induantur *hoc pudore, & operiantur sicut diploide confusione suâ*, ut scilicet dupli infamia, tam apud mortales, quam immortales puniantur; id tamen rariùs contingit; non solum, quia miraculis non semper opus est, ut homines conuertantur, qui aliunde satis officij sui admonentur; sed etiam, quia benignus Dv̄s etiam damnatis plerisque adeo parcit, ut hanc eorum confusionem, usque ad extremi judicij diem differat. Tunc enim aperientur libri conscientiarum; tunc totus mundus cognoscet, quis bonus vel malus, albus an ater fuerit: *Tunc Filius hominis sedebit super sedem maiestatis sue: & congregabuntur ante eum omnes gentes. & separabit eos ab inimicis, sicut segregat pastor oves ab hædis: & statuet oves quide a dextera sua, hædos autem a sinistris.* Atque hæc etiam est prima causia, ob quam sepe bonis quoq; immò sanctis hominibus, vel mala nouumquam, vel nulla, vel certè malis permista contingit sepul-

Matth. 3, 12. tura. Hinc Ioan. Baptista Christum describit: *Cuius ventilabrum in manu sua: & permundabit aream suam: & congregabit triticum suum in horreum, paleas autem comburet igni inextinguibili.* Hinc

Matth. 13, 17. ipsa Ecclesia est istud regnum calorum, simile sagenæ missæ in mare, & ex omni genere pisium congreganti. Quam, cum impleta esset, eduentes, & secus littus sedentes, elegerunt bonos in vase, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione saeculi: exhibent Angeli, & separabunt malos de medio iustorum, & mittent eos in caminum ignis;

ib⁹

ibi erit fletus, & stridor dentium. Iaceant hic corpora Sanctorum, cum cadaveribus impiorum; immo in uno tumulo ossa eorum confundantur, erit tamen aliquando tempus discriminis faciendi. Tunc duo erunt in agro: unus assumetur, & unus relinquetur, Matth. 24.40;
dui molentes in mola: una assumetur, & una relinquetur; immo, Luc. 17. 34.
erunt duo in lecto uno, unus assumetur, & alter relinquetur. In terra caro putrescit, ossa mortuorum nihil sentiunt, neque animae tantò peius habent in celo, si earum corpora in terris vel nullo, vel ignobili loco sepeliantur. Quod ipsum respondet D. Augustinus, cùm ait: Quando ista cadaveribus Christianorum in illa magna urbis, vel aliorum oppidorum vastatione defuerunt, nec vinorum culpa est, qui non potuerunt ista prabere, nec pena mortuorum, qui non possunt ista sentire.

S. Augustin,
lib. i de ciuit.
cap. 13.

Hinc altera exurgit causa. Si enim, eti⁹ sepultura sit aliiquid, tamen, ut suprà meminimus, Philosophi adeò non magni aestimārunt eius jacturam, ut eam etiam contemnere negligereque viderentur, quanto magis Sancti Dei poterunt equanimiter tolerare, si eorum corpora iam nihil sentientia doloris abijciantur, quæ ipsi, dum viuerent, sponte omnibus molestijs affecerunt? De Philosophis Seneca ita scribit: *Phil. Senec. ep. 92.* *Philosophus è corpore modo aquo animo exit, modo magno proficit, nec quis deinde reliquias eius futurus sit exitus, querit. Sed ut ex barba capillos detonsos negligimus, ita ille diuinus animus egressus hominem, quod receptaculum suum conferatur ignis illud exurat, an ferat, an terra contegat, non magis ad se judicat pertinere, quam secundas ad editum infantem. Virum projectum aues differant, an consummatur*

VIII.

Canibus data preda marinis;

Quid ad illum? Qui tunc quoque, cùm inter homines est, nullas minas timet, ullisne timebit, post mortem minas eorum, quibus usque ad mortem timere parum est? Non conteret, inquit, me, nec unicus, nec projecti ad contumeliam cadaveris laceratio, fœda visuris. Neminem de supremo officio rogo. Nulli reliquias meas commendō. Ne quis inseparabilius effet, rerum natura prospexit. Quem sentia projicerit, dies conderet. Altior via & Philosophia est Christianorum, quorum non pauci, immo ingens multitudo, dum viueret, carcerum factores,